ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE
της 2ας Απριλίου 2020[1]

Υπόθεση C-264/19

Constantin Film Verleih GmbH
κατά
YouTube LLC,
Google Inc.

[αίτηση του Bundesgerichtshof
(Ανώτατου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου, Γερμανία)
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα – Πλατφόρμα ανταλλαγής βίντεο στο διαδίκτυο – YouTube – Ανάρτηση ταινίας χωρίς τη συναίνεση του δικαιούχου – Διαδικασία που αφορά προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας – Οδηγία 2004/48/ΕΚ – Άρθρο 8 – Δικαίωμα ενημέρωσης του δικαιούχου – Άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′ – Έννοια των όρων "ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις" – Πεδίο της έννοιας – Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, διεύθυνση IP και αριθμός τηλεφώνου – Δεν εμπίπτουν»

I. Εισαγωγή

1. Η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ, αφενός, της Constantin Film Verleih GmbH, εγκατεστημένης στη Γερμανία εταιρίας διανομής ταινιών, και, αφετέρου, της YouTube LLC και της μητρικής της εταιρίας Google Inc., οι οποίες έχουν αμφότερες έδρα στις Ηνωμένες Πολιτείες.

2. Η διαφορά αυτή αφορά την άρνηση της YouTube και της Google να παράσχουν ορισμένες πληροφορίες τις οποίες ζήτησε η Constantin Film Verleih σχετικά με χρήστες που ανήρτησαν διάφορες ταινίες προσβάλλοντας τα αποκλειστικά δικαιώματα εκμετάλλευσης της Constantin Film Verleih. Ειδικότερα, η εν λόγω εταιρία ζητεί από τις YouTube και Google να της γνωστοποιήσουν τις διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τους αριθμούς τηλεφώνου καθώς και τις διευθύνσεις IP οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν από τους χρήστες αυτούς.

3. Το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία) διερωτάται, κατ' ουσίαν, αν οι πληροφορίες αυτές καλύπτονται από το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας 2004/48/ΕΚ[2], βάσει του οποίου οι αρμόδιες δικαστικές αρχές δύνανται να διατάσσουν τη γνωστοποίηση πληροφοριών που περιλαμβάνουν τα «τα ονοματεπώνυμα και τις διευθύνσεις» ορισμένων κατηγοριών προσώπων τα οποία σχετίζονται με προϊόντα ή υπηρεσίες που προσβάλλουν το δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας.

1 Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ 2004, L 157, σ. 45, και διορθωτικό στην ΕΕ 2004, L 195, σ. 16).

4. Με βάση τα όσα εκθέτω στις παρούσες προτάσεις, είμαι πεπεισμένος ότι οι όροι «ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις» που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας 2004/48 δεν περιλαμβάνουν καμία από τις προαναφερθείσες πληροφορίες.

II. Το νομικό πλαίσιο

A. Το δίκαιο της Ένωσης

5. Οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 10 και 32 της οδηγίας 2004/48 έχουν ως εξής:

«(2) Η προστασία της διανοητικής ιδιοκτησίας θα πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στον εφευρέτη ή στον δημιουργό να αποκομίζει νόμιμο κέρδος από την εφεύρεση ή τη δημιουργία του. Θα πρέπει επίσης να επιτρέπει την ευρύτερη δυνατή διάδοση των νέων έργων, ιδεών και γνώσεων. Συγχρόνως, δεν θα πρέπει να παρακωλύει την ελευθερία της έκφρασης, την ελεύθερη κυκλοφορία των πληροφοριών ή την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένου του Διαδικτύου.

[…]

(10) Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η προσέγγιση των νομοθετικών συστημάτων προκειμένου να διασφαλιστεί υψηλό, ισοδύναμο και ομοιογενές επίπεδο προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας στην εσωτερική αγορά.

[…]

(32) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης[3]. Η παρούσα οδηγία αποσκοπεί συγκεκριμένα στη διασφάλιση του πλήρους σεβασμού της διανοητικής ιδιοκτησίας, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 του […] [Χ]άρτη».

6. Το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής, το οποίο επιγράφεται «Πεδίο εφαρμογής», προβλέπει στην παράγραφο 1 και στην παράγραφο 3, στοιχείο α′, τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των μέσων που προβλέπονται ή ενδέχεται να προβλεφθούν με την [ενωσιακή] ή την εθνική νομοθεσία, καθόσον τα εν λόγω μέσα μπορεί να είναι ευνοϊκότερα για τους δικαιούχους, τα μέτρα, οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία εφαρμόζονται, σύμφωνα με το άρθρο 3, σε οποιαδήποτε προσβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας όπως προβλέπεται από την [ενωσιακή] νομοθεσία και/ή την εθνική νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους.

[…]

3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει:

α) τις [ενωσιακές] διατάξεις που διέπουν το ουσιαστικό δίκαιο διανοητικής ιδιοκτησίας, την οδηγία 95/46/ΕΚ […]».

3 Στο εξής: Χάρτης.

7. Το άρθρο 8 της οδηγίας 2004/48, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δικαίωμα ενημέρωσης», ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας και κατόπιν αιτιολογημένου και αναλογικού αιτήματος του προσφεύγοντος, οι αρμόδιες δικαστικές αρχές να δύνανται να διατάσσουν την παροχή πληροφοριών για την προέλευση και για τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή παροχής των υπηρεσιών, που προσβάλλουν δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, από τον παραβάτη ή/και οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο το οποίο:

α) βρέθηκε να κατέχει τα παράνομα εμπορεύματα σε εμπορική κλίμακα,

β) βρέθηκε να χρησιμοποιεί τις παράνομες υπηρεσίες σε εμπορική κλίμακα,

γ) διαπιστώθηκε ότι παρείχε, σε εμπορική κλίμακα, υπηρεσίες χρησιμοποιούμενες για την προσβολή δικαιώματος,

ή

δ) υποδείχθηκε, από το πρόσωπο των στοιχείων α), β) ή γ), ως εμπλεκόμενο στην παραγωγή, κατασκευή ή διανομή των εμπορευμάτων ή στην παροχή των υπηρεσιών.

2. Οι πληροφορίες της παραγράφου 1 περιλαμβάνουν, εφόσον ενδείκνυται:

α) τα ονοματεπώνυμα και τις διευθύνσεις των παραγωγών, κατασκευαστών, διανομέων, προμηθευτών και λοιπών προηγούμενων κατόχων του προϊόντος ή της υπηρεσίας, καθώς και των παραληπτών χονδρεμπόρων και των εμπόρων λιανικής·

β) πληροφορίες για τις ποσότητες που παρήχθησαν, κατασκευάστηκαν, παραδόθηκαν, παραλήφθηκαν ή παραγγέλθηκαν, καθώς και για το τίμημα που εισπράχθηκε για τα εν λόγω εμπορεύματα ή υπηρεσίες.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη άλλων κανονιστικών διατάξεων οι οποίες:

α) παρέχουν στον δικαιούχο δικαιώματα πληρέστερης ενημέρωσης·

β) διέπουν τη χρήση, στο πλαίσιο αστικής ή ποινικής διαδικασίας, των πληροφοριών που γνωστοποιούνται βάσει του παρόντος άρθρου·

γ) διέπουν την ευθύνη για καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος ενημέρωσης·

δ) παρέχουν τη δυνατότητα άρνησης της παροχής πληροφοριών που θα υποχρέωναν το κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 πρόσωπο να παραδεχθεί τη συμμετοχή του ιδίου ή των στενών συγγενών του στην προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας,

ή

ε) διέπουν την προστασία της εμπιστευτικότητας των πηγών πληροφοριών ή την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων.»

Β. Το γερμανικό δίκαιο

8. Βάσει του άρθρου 101, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του Urheberrechtsgesetz (νόμου περί του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, στο εξής: UrhG), ο ζημιωθείς έχει δικαίωμα να απαιτήσει από εκείνον που, σε εμπορική κλίμακα, προσβάλλει το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ή άλλο δικαίωμά του το οποίο προστατεύεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού την άμεση παροχή πληροφοριών σχετικά με την προέλευση και τον δίαυλο διανομής παράνομων αντιγράφων ή άλλων προϊόντων.

9. Σε περίπτωση πρόδηλης προσβολής, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 101, παράγραφος 1, του UrhG, το ως άνω δικαίωμα πληροφόρησης μπορεί επίσης να προβληθεί, δυνάμει του άρθρου 101, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, σημείο 3, του εν λόγω νόμου, έναντι προσώπου που παρείχε, σε εμπορική κλίμακα, υπηρεσίες που χρησιμοποιήθηκαν με σκοπό την άσκηση δραστηριοτήτων που συνιστούν προσβολή δικαιώματος.

10. Το πρόσωπο το οποίο έχει την υποχρέωση να παρέχει πληροφορίες οφείλει, δυνάμει του άρθρου 101, παράγραφος 3, σημείο 1, του UrhG, να δηλώσει τα ονοματεπώνυμα και τις διευθύνσεις των παραγωγών, των προμηθευτών και των λοιπών προγενέστερων κατόχων αντιγράφων ή άλλων προϊόντων, των χρηστών των υπηρεσιών καθώς και των παραληπτών χονδρεμπόρων και εμπόρων λιανικής.

III. Η διαφορά της κύριας δίκης, τα προδικαστικά ερωτήματα και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

11. Η Constantin Film Verleih είναι εταιρία διανομής ταινιών η οποία έχει έδρα στη Γερμανία.

12. Η YouTube, εταιρία η οποία είναι εγκατεστημένη στις Ηνωμένες Πολιτείες και ανήκει στην Google, εκμεταλλεύεται την ομώνυμη διαδικτυακή πλατφόρμα.

13. Η Constantin Film Verleih έχει στη Γερμανία τα αποκλειστικά δικαιώματα εκμετάλλευσης των κινηματογραφικών έργων *Parker* και *Scary Movie 5*.

14. Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ Ιουνίου 2013 και Σεπτεμβρίου 2014, τα εν λόγω δύο έργα αναρτήθηκαν στην πλατφόρμα «YouTube» χωρίς τη συναίνεση της Constantin Film Verleih. Στις 29 Ιουνίου 2013, το κινηματογραφικό έργο *Parker* αναρτήθηκε σε πλήρη διάρκεια και στη γερμανική γλώσσα, υπό το όνομα χρήστη «N1». Μέχρι την απενεργοποίηση του σχετικού βίντεο στις 14 Αυγούστου 2013, η ταινία αυτή προβλήθηκε περισσότερες από 45 000 φορές. Τον Σεπτέμβριο του 2013, το κινηματογραφικό έργο *Scary Movie 5* αναρτήθηκε σε πλήρη διάρκεια υπό το όνομα χρήστη «N2». Μέχρι την απενεργοποίηση του σχετικού βίντεο στις 29 Οκτωβρίου 2013, προβλήθηκε περισσότερες από 6 000 φορές. Στις 10 Σεπτεμβρίου 2014, άλλο αντίγραφο του δεύτερου αυτού έργου αναρτήθηκε υπό το όνομα χρήστη «N3». Μέχρι την απενεργοποίηση του σχετικού βίντεο στις 21 Σεπτεμβρίου 2014, το έργο αυτό προβλήθηκε περισσότερες 4 700 φορές.

15. Η Constantin Film Verleih απαίτησε από τη YouTube και την Google να της παράσχουν μια σειρά από πληροφορίες για κάθε χρήστη που ανήρτησε τα έργα αυτά.

16. Το αιτούν δικαστήριο διαπίστωσε ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις άσκησης του δικαιώματος πληροφόρησης. Επομένως, το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης περιορίζεται στο περιεχόμενο των πληροφοριών που οφείλουν να παράσχουν η YouTube και/ή Google στην Constantin Film Verleih. Ειδικότερα, η εν λόγω διαφορά αφορά τις εξής πληροφορίες:

– τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του χρήστη,

– τον αριθμό τηλεφώνου του χρήστη,

– τη διεύθυνση IP που χρησιμοποίησε ο χρήστης για να αναρτήσει τα επίμαχα αρχεία, μαζί με το ακριβές χρονικό σημείο της ανάρτησης αυτής, και

– τη διεύθυνση IP που χρησιμοποίησε την τελευταία φορά ο χρήστης για να συνδεθεί με τον Google/YouTube ηλεκτρονικό λογαριασμό του, μαζί με το ακριβές χρονικό σημείο της σύνδεσης αυτής.

17. Το Landgericht Frankfurt am Main (πρωτοδικείο Φρανκφούρτης επί του Μάιν, Γερμανία), το οποίο αποφάνθηκε σε πρώτο βαθμό, απέρριψε την αγωγή της Constantin Film Verleih που είχε ως αίτημα την παροχή των πληροφοριών αυτών.

18. Το Oberlandesgericht Frankfurt am Main (εφετείο Φρανκφούρτης επί του Μάιν, Γερμανία), ενώπιον του οποίου ασκήθηκε έφεση, υποχρέωσε τις εταιρίες YouTube και Google να γνωστοποιήσουν τις διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των αντίστοιχων χρηστών, απορρίπτοντας κατά τα λοιπά την αγωγή της Constantin Film Verleih.

19. Με την αίτηση αναιρέσεως την οποία άσκησε ενώπιον του Bundesgerichtshof (Ανώτατου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου), η Constantin Film Verleih ζήτησε να υποχρεωθούν οι YouTube και Google να της παράσχουν το σύνολο των ανωτέρω πληροφοριών, περιλαμβανομένων των αριθμών τηλεφώνου και των διευθύνσεων IP των χρηστών. Με τη δική τους αίτηση αναιρέσεως, οι YouTube και Google ζήτησαν να απορριφθεί στο σύνολό της η αγωγή της Constantin Film Verleih, περιλαμβανομένου του αιτήματος που αφορά τις διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των χρηστών.

20. Διαπιστώνοντας ότι η λύση η οποία πρέπει να δοθεί στα ζητήματα που τίθενται στο πλαίσιο των δύο αιτήσεων αναιρέσεως εξαρτάται από την ερμηνεία του όρου «διευθύνσεις» στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας 2004/48, το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Περιλαμβάνουν οι μνημονευόμενες στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας [2004/48] διευθύνσεις των παραγωγών, κατασκευαστών, διανομέων, προμηθευτών και λοιπών προηγούμενων κατόχων του προϊόντος ή της υπηρεσίας, καθώς και των παραληπτών χονδρεμπόρων και των εμπόρων λιανικής, οι οποίες συγκαταλέγονται, εφόσον ενδείκνυται, στις πληροφορίες του άρθρου 8, παράγραφος 1, και

α) την ηλεκτρονική διεύθυνση των χρηστών των υπηρεσιών και/ή

β) τους αριθμούς τηλεφώνου των χρηστών των υπηρεσιών και/ή

γ) τις διευθύνσεις IP που χρησιμοποιήθηκαν από τους χρήστες των υπηρεσιών για την παράνομη ανάρτηση των αρχείων, καθώς και το ακριβές χρονικό σημείο της ανάρτησης;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 1γ′:

Περιλαμβάνουν οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της [εν λόγω] οδηγίας και τη διεύθυνση IP, την οποία ο χρήστης που είχε προηγουμένως αναρτήσει παρανόμως ορισμένα αρχεία χρησιμοποίησε την τελευταία φορά για να συνδεθεί με τον λογαριασμό χρήστη που διατηρεί στην Google-/YouTube, καθώς και το ακριβές χρονικό σημείο της σύνδεσης, ανεξάρτητα από το αν κατά την τελευταία αυτή σύνδεση διαπράχθηκε προσβολή δικαιωμάτων [διανοητικής ιδιοκτησίας];»

21. Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Μαρτίου 2019.

22. Γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν η Constantin Film Verleih, η YouTube και η Google καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

23. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 12ης Φεβρουαρίου 2020 παρέστησαν για να αναπτύξουν προφορικώς τις παρατηρήσεις τους οι εκπρόσωποι της Constantin Film Verleih, οι εκπρόσωποι της YouTube και της Google καθώς και η Επιτροπή.

IV. Ανάλυση

24. Βάσει του άρθρου 8 της οδηγίας 2004/48, τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να προβλέπουν, στην εσωτερική τους έννομη τάξη, τη δυνατότητα των αρμόδιων δικαστικών αρχών να διατάσσουν την παροχή ορισμένων πληροφοριών στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας.

25. Επομένως, με τα δύο αυτά ερωτήματα τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/48 έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να προβλέπουν τη δυνατότητα των αρμόδιων δικαστικών αρχών να διατάσσουν, όσον αφορά χρήστη ο οποίος ανήρτησε αρχεία που προσβάλλουν το δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, την παροχή της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, του αριθμού τηλεφώνου, της διεύθυνσης IP που χρησιμοποιήθηκε για την ανάρτηση των εν λόγω αρχείων καθώς και της διεύθυνσης IP που χρησιμοποιήθηκε κατά τη τελευταία σύνδεση με τον λογαριασμό χρήστη.

26. Αντιθέτως προς την άποψη της Constantin Film Verleih, η YouTube και η Google καθώς και η Επιτροπή προτείνουν να δοθεί αρνητική απάντηση στα ερωτήματα αυτά.

27. Για τους λόγους που θα εκθέσω κατωτέρω, συμφωνώ με την άποψη που υποστηρίζουν η YouTube, η Google και η Επιτροπή, αφού είμαι της γνώμης ότι η διάταξη αυτή δεν αφορά καμία από τις πληροφορίες στις οποίες αναφέρονται τα προδικαστικά ερωτήματα.

28. Προκαταρκτικώς, παρατηρώ ότι το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/48 δεν περιέχει καμία παραπομπή στο δίκαιο των κρατών μελών. Επομένως, και κατά πάγια νομολογία, οι όροι «ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις» συνιστούν έννοια του δικαίου της Ένωσης στην οποία πρέπει να δίδεται αυτοτελής και ενιαία ερμηνεία[4].

29. Επιπροσθέτως, η οδηγία 2004/48 δεν ορίζει την έννοια «ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις». Ομοίως κατά πάγια νομολογία, ο προσδιορισμός της σημασίας και του περιεχομένου εκφράσεων για τις οποίες το δίκαιο της Ένωσης δεν παρέχει κανέναν ορισμό πρέπει να γίνεται σύμφωνα με το σύνηθες νόημά τους στην καθημερινή γλώσσα, λαμβανομένων ταυτοχρόνως υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου χρησιμοποιούνται και των σκοπών που επιδιώκει η ρύθμιση της οποίας αποτελούν τμήμα[5].

30. Συγκεκριμένα, το *σύνηθες νόημα στην καθημερινή γλώσσα* πρέπει να αποτελέσει το σημείο αφετηρίας κατά την ερμηνεία των όρων «ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις» που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/48. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι, στην καθημερινή γλώσσα, η έννοια της «διεύθυνσης» ενός προσώπου, ως προς την οποία διερωτάται ειδικότερα το

4 Βλ., όσον αφορά την έννοια της «προσήκουσας αποζημιώσεως» στο άρθρο 9, παράγραφος 7, της οδηγίας 2004/48, απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2019, Bayer Pharma (C-688/17, EU:C:2019:722, σκέψη 40). Βλ. επίσης, πάντοτε στον τομέα των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2016, Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:467, σκέψη 45), και της 27ης Σεπτεμβρίου 2017, Nintendo (C-24/16 και C-25/16, EU:C:2017:724, σκέψεις 70 και 94).

5 Βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 31ης Ιανουαρίου 2013, McDonagh (C-12/11, EU:C:2013:43, σκέψη 28), της 6ης Σεπτεμβρίου 2018, Kreyenhop & Kluge (C-471/17, EU:C:2018:681, σκέψη 39), και της 12ης Σεπτεμβρίου 2019, Bayer Pharma (C-688/17, EU:C:2019:722, σκέψη 41).

αιτούν δικαστήριο, περιλαμβάνει μόνον την ταχυδρομική διεύθυνση, όπως ορθώς υποστηρίζουν η YouTube και η Google[6]. Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από τον ορισμό τον οποίο δίδει το λεξικό της Γαλλικής Ακαδημίας στην έννοια αυτή, δηλαδή «ο προσδιορισμός του *τόπου*[7] όπου βρίσκεται κάποιος».

31. Όσον αφορά τον αριθμό τηλεφώνου, δηλαδή το δεύτερο πληροφοριακό στοιχείο το οποίο μνημονεύεται στα προδικαστικά ερωτήματα, δεν θεωρώ αναγκαίο να αναλύσω επί μακρόν γιατί δεν είναι δυνατόν να εμπίπτει στην έννοια «ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις» προσώπων, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας 2004/48, είτε σύμφωνα με το σύνηθες νόημά της στην καθημερινή γλώσσα είτε σε οποιοδήποτε άλλο πλαίσιο[8].

32. Περισσότερη προσοχή χρειάζεται η ανάλυση σε σχέση με τα άλλα δύο πληροφοριακά στοιχεία στα οποία αναφέρονται τα προδικαστικά ερωτήματα, ήτοι τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και τη διεύθυνση IP.

33. Όπως επισήμανα ήδη, στην καθημερινή γλώσσα, η οποία αποτελεί το σημείο αφετηρίας της ερμηνείας, ο όρος «διεύθυνση» παραπέμπει αποκλειστικά στην ταχυδρομική διεύθυνση. Ως εκ τούτου, ο όρος αυτός, εφόσον χρησιμοποιείται χωρίς άλλη διευκρίνιση, δεν περιλαμβάνει τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή τη διεύθυνση IP.

34. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο σε ένα πλαίσιο το οποίο θα χαρακτήριζα «γενικό», δηλαδή όταν δεν περιορίζεται στα στενά όρια του Διαδικτύου, όπως στην περίπτωση του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας 2004/48.

35. Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από την εξέταση άλλων νομοθετικών ρυθμίσεων της Ένωσης στις οποίες γίνεται αναφορά στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή στη διεύθυνση IP. Συγκεκριμένα, όταν ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να αναφερθεί στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου[9] ή στη διεύθυνση IP[10], το έπραξε ρητώς, προσθέτοντας τους προσδιορισμούς αυτούς στη λέξη « διεύθυνση», όπως επισήμαναν η YouTube και η Google. Εξ όσων γνωρίζω, δεν υφίσταται καμία περίπτωση νομοθετικής ρύθμισης της Ένωσης στο οποίο οι όροι «ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις», χρησιμοποιούμενοι είτε μεμονωμένα είτε σε γενικό πλαίσιο, να υποδηλώνουν τον αριθμό τηλεφώνου, τη διεύθυνση IP ή τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

6 Δεν εντόπισα ανακολουθία στις διάφορες γλωσσικές αποδόσεις της διάταξης αυτής, οι οποίες αναφέρονται στο σύνολό στη «διεύθυνση»: βλ., ενδεικτικώς, «direcciones» στην ισπανική, «adresse» στη δανική, «Adressen» στη γερμανική, «addresses» στην αγγλική, «indirizzo» στην ιταλική, «adres» στην ολλανδική, «endereços» στην πορτογαλική, «adresele» στη ρουμανική και «adress» στη σουηδική γλώσσα.

7 Η υπογράμμιση δική μου.

8 Το επιχείρημα της Constantin Film Verleih ότι ο αριθμός τηλεφώνου μπορεί να λειτουργεί ως «διεύθυνση μεταφοράς» για τη διαβίβαση δεδομένων, κυρίως στο πλαίσιο τηλεφωνικών κλήσεων ή εφαρμογών που χρησιμοποιούν τον αριθμό τηλεφώνου όπως η WhatsApp, δεν κλονίζει την πεποίθησή μου. Η έννοια «ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις» *προσώπων* στο άρθρο 8 της οδηγίας 2004/48 δεν έχει σχέση με τον λειτουργικό προορισμό της ροής δεδομένων, παρά το γεγονός ότι αυτός θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως «διεύθυνση μεταφοράς» τους.

9 Όσον αφορά τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή την «ηλεκτρονική» διεύθυνση, βλ., μεταξύ άλλων, άρθρο 88, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2009, L 284, σ. 1), άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 524/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την ηλεκτρονική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (κανονισμός για την ΗΕΚΔ) (ΕΕ 2013, L 165, σ. 1), άρθρο 54, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65), καθώς και άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2009/110/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/ΕΚ (ΕΕ 2015, L 337, σ. 35).

10 Όσον αφορά την διεύθυνση IP, βλ., μεταξύ άλλων, άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, της οδηγίας 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ 2014, L 130, σ. 1), άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο ια′, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1128 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για τη διασυνοριακή φορητότητα των υπηρεσιών επιγραμμικού περιεχομένου στην εσωτερική αγορά (ΕΕ 2017, L 168, σ. 1), άρθρο 17, παράγραφος 8, άρθρο 34, παράγραφος 4, στοιχείο ι′, και άρθρο 52, παράγραφος 2, στοιχείο ζ′, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1240 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2018, για τη θέσπιση Ευρωπαϊκού Συστήματος Πληροφοριών και Αδειοδότησης Ταξιδιού (ETIAS), καθώς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1077/2011, (ΕΕ) αριθ. 515/2014, (ΕΕ) 2016/399, (ΕΕ) 2016/1624 και (ΕΕ) 2017/2226 6 (ΕΕ 2018, L 236, σ. 1).

36. Επομένως, από τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας 2004/48 συνάγεται ότι οι όροι που χρησιμοποιεί ο νομοθέτης της Ένωσης, δηλαδή οι όροι «ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις», δεν περιλαμβάνουν καμία από τις μνημονευόμενες στα προδικαστικά ερωτήματα πληροφορίες, όπως ορθώς ισχυρίζονται οι YouTube και Google, καθώς και η Επιτροπή.

37. Το ως άνω συμπέρασμα επιβεβαιώνεται από την ιστορική ερμηνεία την οποία εκθέτει η Επιτροπή. Ειδικότερα, οι προπαρασκευαστικές εργασίες οι οποίες κατέληξαν στη θέσπιση της οδηγίας 2004/48 [11] δεν περιέχουν καμία ένδειξη που να μαρτυρεί, ακόμη και εμμέσως, ότι ο όρος «διεύθυνση» ο οποίος χρησιμοποιείται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας αυτής πρέπει να γίνεται αντιληπτός υπό την έννοια ότι αφορά όχι μόνον την ταχυδρομική διεύθυνση, αλλά και τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή τη διεύθυνση IP των συγκεκριμένων προσώπων.

38. Η Επιτροπή εξήγησε, ως προς το ζήτημα αυτό, ότι ο νομοθέτης της Ένωσης, κατά τη θέσπιση της οδηγίας 2004/48 το 2004, ουδέποτε είχε την πρόθεση να περιλάβει πιο σύγχρονους τύπους «διεύθυνσης», όπως η διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή η διεύθυνση IP.

39. Επομένως, από το ιστορικό θέσπισης της οδηγίας 2004/48 συνάγεται ότι, για την ερμηνεία της, κρίσιμη είναι αποκλειστικώς η κλασική σημασία του όρου αυτού, υπό την έννοια της ταχυδρομικής διεύθυνσης.

40. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, κατά τη γραμματική αλλά και την ιστορική ερμηνεία, το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας 2004/48 δεν περιλαμβάνει τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τον αριθμό τηλεφώνου και τις διευθύνσεις IP που έχουν χρησιμοποιηθεί από τα αναφερόμενα στη διάταξη αυτή πρόσωπα.

41. Η Constantin Film Verleih αμφισβητεί την ερμηνεία αυτή, επικαλούμενη τον σκοπό του άρθρου 8 της οδηγίας 2004/48 καθώς και, γενικότερα, τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει η οδηγία.

42. Όπως υποστηρίζει η Constantin Film Verleih, σκοπός του άρθρου 8 της οδηγίας 2004/48 είναι να εξασφαλιστεί ότι ο κάτοχος των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας θα μπορεί να προσδιορίσει και να ταυτοποιήσει τα πρόσωπα στα οποία αναφέρεται η διάταξη αυτή. Συνεπώς, και ανεξαρτήτως του γράμματός της, η παράγραφος 2 θα πρέπει, κατά την άποψή της, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά «οποιαδήποτε πληροφορία η οποία καθιστά δυνατό τον προσδιορισμό» των προσώπων αυτών, δεδομένου ότι οι εν λόγω πληροφορίες μπορούν να περιλαμβάνουν, ανάλογα με το αν είναι διαθέσιμα, τον αριθμό τηλεφώνου, τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τη διεύθυνση IP ή ακόμη και τα στοιχεία τραπεζικού λογαριασμού.

43. Κατά την άποψή μου, αν το Δικαστήριο δεχόταν την ερμηνεία αυτή, θα ήταν σαν να «ξανάγραφε» τη διάταξη. Είναι, βεβαίως, λογικό ένας κάτοχος δικαιωμάτων όπως η Constantin Film Verleih να επιθυμεί να αναθεωρηθεί η οδηγία 2004/48 κατά τέτοιον τρόπο ώστε η ίδια να μπορεί να προσδιορίζει και να ταυτοποιεί ευχερέστερα όσους τυχόν προσβάλλουν δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας εντός του συγκεκριμένου πλαισίου του Διαδικτύου. Εντούτοις, δεν είναι έργο του Δικαστηρίου, αλλά του νομοθέτη της Ένωσης, να «ξαναγράψει» μια διάταξη υπό την έννοια αυτή.

11 Βλ., ειδικότερα, πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα μέτρα και τις διαδικασίες που αποσκοπούν στη διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, της 30ής Ιανουαρίου 2003, [COM(2003) 46 τελικό] καθώς και γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2003 (ΕΕ 2004, C 32, σ. 15), και έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 2003 (A5-0468/2003) σχετικά με την πρόταση αυτή. Η πρόταση οδηγίας δεν περιλαμβάνει καμία εξήγηση όσον αφορά την έννοια των όρων «ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις». Εξάλλου, το Κοινοβούλιο δεν πρότεινε τροποποίηση ως προς το γράμμα του μελλοντικού άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας 2004/48.

44. Ο νομοθέτης θα μπορούσε, σε περίπτωση που είχε τέτοια πρόθεση, να περιλάβει στο άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/48 «οποιαδήποτε πληροφορία η οποία καθιστά δυνατό τον προσδιορισμό» των συγκεκριμένων προσώπων. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι ο νομοθέτης της Ένωσης επέλεξε ρητώς να προβεί σε ελάχιστη εναρμόνιση η οποία περιορίζεται στα ονοματεπώνυμα και στις διευθύνσεις, χωρίς να επεκταθεί σε άλλα πληροφοριακά στοιχεία που καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό ενός προσώπου, όπως ο αριθμός τηλεφώνου ή ο αριθμός κοινωνικής ασφάλισης.

45. Διευκρινίζω ότι αποκλείεται σε ένα τέτοιο πλαίσιο μια «δυναμική» ή τελολογική ερμηνεία της διάταξης, όπως αυτή την οποία προτείνει η Constantin Film Verleih προσαρμόζοντάς την στις επιθυμίες της. Συγκεκριμένα, οι όροι που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/48 δεν αφήνουν επαρκές ερμηνευτικό περιθώριο ώστε να μπορεί να γίνει δεκτή μια ερμηνεία υπό την έννοια ότι καλύπτονται οι πληροφορίες στις οποίες αναφέρονται τα προδικαστικά ερωτήματα.

46. Συντάσσομαι πλήρως, ως προς το σημείο αυτό, με τη συλλογιστική που ανέπτυξε ο γενικός εισαγγελέας M. Bobek στα σημεία 33 έως 35, 38 και 39 των προτάσεών του στην υπόθεση Επιτροπή κατά Γερμανίας. Λαμβανομένων υπόψη, αφενός, της απαγόρευσης των contra legem ερμηνειών και, αφετέρου, της αρχής της διάκρισης των εξουσιών, υφίσταται δυνατότητα δυναμικής ή τελολογικής ερμηνείας μόνον όταν «το κείμενο της διατάξεως [μπορεί] να επιδέχεται πλείονες ερμηνείες, έχοντας κάποιον βαθμό γραμματικής ασάφειας και αοριστίας» [12].

47. Ωστόσο, αυτό δεν ισχύει στην υπό κρίση υπόθεση. Όπως εξήγησα σε προηγούμενο σημείο των προτάσεών μου, η γραμματική και η ιστορική ερμηνεία αίρουν οποιαδήποτε ασάφεια ως προς το περιεχόμενο των όρων «ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις» οι οποίοι χρησιμοποιούνται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/48.

48. Πέραν τούτου, η Constantin Film Verleih επικαλείται γενικότερα τους σκοπούς της οδηγίας 2004/48. Κατά τη γνώμη μου, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την προαναφερθείσα ερμηνεία της επίμαχης διάταξης, λόγω της σαφήνειας του γράμματος της. Εντούτοις, θα εξετάσω, στη συνέχεια, ως εκ περισσού τη σχετική επιχειρηματολογία.

49. Βεβαίως, δεν αμφισβητείται ότι η οδηγία 2004/48 αποσκοπεί στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας στην εσωτερική αγορά, όπως επισημαίνεται στις αιτιολογικές σκέψεις 10 και 32 αυτής, και σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 2, του Χάρτη.

50. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι η προταθείσα από την Constantin Film Verleih ερμηνεία θα ενίσχυε την προστασία της διανοητικής ιδιοκτησίας στην εσωτερική αγορά.

51. Εντούτοις, είναι αναγκαίο να υπομνησθεί ότι η οδηγία 2004/48, όπως και οποιαδήποτε ρύθμιση σχετική με τη διανοητική ιδιοκτησία [13], καθιερώνει μια *ισορροπία* μεταξύ, αφενός, του συμφέροντος των δικαιούχων για προστασία του δικαιώματος τους διανοητικής ιδιοκτησίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2, του Χάρτη, και, αφετέρου, της προστασίας των συμφερόντων και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των χρηστών προστατευόμενων αντικειμένων, καθώς και του γενικού συμφέροντος.

12 Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Bobek στην υπόθεση Επιτροπή κατά Γερμανίας (C-220/15, EU:C:2016:534, σημείο 34).

13 Βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 16ης Φεβρουαρίου 2012, SABAM (C-360/10, EU:C:2012:85, σκέψεις 42 έως 44), της 29ης Ιουλίου 2019, Funke Medien NRW (C-469/17, EU:C:2019:623, σκέψη 57), της 29ης Ιουλίου 2019, Pelham κ.λπ. (C-476/17, EU:C:2019:624, σκέψη 32), και της 29 Ιουλίου 2019, Spiegel Online (C-516/17, EU:C:2019:625, σκέψη 42).

52. Όπως το Δικαστήριο έχει επισημάνει επανειλημμένως, από το άρθρο 17, παράγραφος 2, του Χάρτη και τη νομολογία του Δικαστηρίου ουδόλως προκύπτει ότι τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας τα οποία κατοχυρώνονται στη διάταξη αυτή είναι απαραβίαστα και ότι, συνεπώς, πρέπει να χαίρουν απόλυτης προστασίας [14].

53. Ως εκ τούτου, το άρθρο 17, παράγραφος 2, του Χάρτη δεν επιβάλλει να χρησιμοποιούνται όλα τα διαθέσιμα τεχνικά μέσα προκειμένου να διευκολύνεται ο δικαιούχος στην προσπάθειά του να προσδιορίσει και να ταυτοποιήσει όσους τυχόν προσβάλλουν δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το γράμμα των διατάξεων της οδηγίας 2004/48.

54. Όσον αφορά ειδικότερα το άρθρο 8 της οδηγίας 2004/48, το Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να διευκρινίσει, με την απόφαση Coty Germany, ότι η διάταξη αυτή έχει ως σκοπό να συμβιβάσει τον σεβασμό ορισμένων δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα ενημέρωσης των δικαιούχων και το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των χρηστών [15].

55. Στο πλαίσιο της υπόθεσης της κύριας δίκης, τα δεδομένα που ζητούνται από την Constantin Film Verleih συνιστούν, εξ ορισμού, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α′, της οδηγίας 95/46 [16], νυν άρθρου 4, στοιχείο α′, του κανονισμού 2016/679 [17], εφόσον πρέπει να παρέχουν τη δυνατότητα προσδιορισμού και ταυτοποίησης των αντίστοιχων προσώπων [18].

56. Μολονότι από την αιτιολογική σκέψη 32 της οδηγίας 2004/48 καθίσταται σαφές ότι η οδηγία αυτή αποσκοπεί στη διασφάλιση του πλήρους σεβασμού της διανοητικής ιδιοκτησίας σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 του Χάρτη, ταυτόχρονα από το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο α′, της οδηγίας αυτής καθώς και από τις αιτιολογικές σκέψεις 2 και 15 συνάγεται ότι η προστασία της διανοητικής ιδιοκτησίας δεν πρέπει να συνιστά πρόσκομμα, ιδίως, στην προστασία των προσωπικών δεδομένων, οπότε η οδηγία 2004/48 δεν επιτρέπεται να θίξει, ειδικότερα, την οδηγία 95/46 [19].

57. Τονίζω στο σημείο αυτό πόσο σημαντικό είναι το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχεία β′ έως ε′, της οδηγίας 2004/48, όπου ορίζεται ότι το άρθρο εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη τυχόν άλλων διατάξεων οι οποίες οριοθετούν, ή ακόμα και περιορίζουν, το δικαίωμα ενημέρωσης του δικαιούχου, και, κυρίως, διατάξεων που διέπουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

58. Στο πλαίσιο αυτό, είμαι της γνώμης ότι δεν είναι έργο του Δικαστηρίου να τροποποιήσει το νόημα των όρων που χρησιμοποίησε ο νομοθέτης της Ένωσης στο άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/48, όπερ θα είχε ως αποτέλεσμα να υπονομευτεί η ισορροπία την οποία επιδίωκε να επιτύχει ο νομοθέτης κατά τη θέσπιση της οδηγίας αυτής ασκώντας την αποκλειστική αρμοδιότητα που έχει συναφώς [20].

14 Βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 29ης Ιανουαρίου 2008, Promusicae (C-275/06, EU:C:2008:54, σκέψεις 62 έως 70), της 16ης Φεβρουαρίου 2012, SABAM (C-360/10, EU:C:2012:85, σκέψη 41), της 19ης Απριλίου 2012, Bonnier Audio κ.λπ. (C-461/10, EU:C:2012:219, σκέψη 56), της 3ης Σεπτεμβρίου 2014, Deckmyn και Vrijheidsfonds (C-201/13, EU:C:2014:2132, σκέψη 26), και της 29ης Ιουλίου 2019, Funke Medien NRW (C-469/17, EU:C:2019:623, σκέψη 72).

15 Απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015 (C-580/13, EU:C:2015:485, σκέψη 28).

16 Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 1995, L 281, σ. 31). Κατά το άρθρο 2, στοιχείο α′, της οδηγίας αυτής, ως «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» νοείται κάθε πληροφορία που αναφέρεται σε φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί.

17 Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

18 Το Δικαστήριο έχει κρίνει, σε άλλη υπόθεση, ότι η διεύθυνση IP συνιστά, ακόμη και θεωρούμενη μεμονωμένως, δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα. Βλ. αποφάσεις της 24ης Νοεμβρίου 2011, Scarlet Extended (C-70/10, EU:C:2011:771, σκέψη 51), και της 19ης Οκτωβρίου 2016, Breyer (C-582/14, EU:C:2016:779, σκέψη 49).

19 Απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Coty Germany (C-580/13, EU:C:2015:485, σκέψεις 31 έως 33).

20 Βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Mc Fadden (C-484/14, EU:C:2016:689, σκέψεις 69 έως 71).

59. Για να συμπληρώσω τη φράση που χρησιμοποίησα στο σημείο 43 των προτάσεών μου, αν το Δικαστήριο δεχόταν την ερμηνεία την οποία προτείνει η Constantin Film Verleih, τότε θα ήταν όχι απλώς σαν να «ξαναγράφει» το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/48, αλλά και σαν να ανατρέπει, προς όφελος των συμφερόντων των κατόχων δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, την ισορροπία που καθιέρωσε ο νομοθέτης της Ένωσης.

60. Προσθέτω ότι η δυναμική ερμηνεία που προτείνει η Constantin Film Verleih αντιβαίνει επίσης στη γενική οικονομία της οδηγίας 2004/48, η οποία, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, στηρίζεται στη βούληση του νομοθέτη για ελάχιστη εναρμόνιση.

61. Πράγματι, ορθώς υποστηρίζει το θεσμικό όργανο ότι μια τέτοια δυναμική ερμηνεία δεν είναι πρόσφορη εν προκειμένω, στο μέτρο που, με το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο α′, της οδηγίας 2004/48, ο νομοθέτης της Ένωσης ρητώς προέβλεψε τη δυνατότητα των κρατών μελών να αντιμετωπίζουν τις ανησυχίες που γεννά η δυναμική εξέλιξη της σύγχρονης πραγματικότητας παρέχοντας στους δικαιούχους «δικαιώματα πληρέστερης ενημέρωσης».

62. Με άλλα λόγια, η δυναμική ερμηνεία της οδηγίας 2004/48 από τον δικαστή της Ένωσης, προκειμένου να προσαρμοστεί αυτή στις νέες συμπεριφορές που εμφανίζονται στο διαδίκτυο, δεν είναι αναγκαία δεδομένου ότι τα κράτη μέλη έχουν την εξουσία να λαμβάνουν πρόσθετα μέτρα σχετικά με τις συμπεριφορές αυτές.

63. Τέλος, χάριν πληρότητας, επισημαίνω ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση του άρθρου 47 της Συμφωνίας TRIPS[21], η οποία καθιερώνει απλώς τη δυνατότητα πρόβλεψης δικαιώματος ενημέρωσης, προς στήριξη της ερμηνείας που προτείνει η Constantin Film Verleih[22].

64. Για όλους τους ανωτέρω λόγους, φρονώ ότι το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας 2004/48 έχει την έννοια ότι οι όροι «ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις» στη διάταξη αυτή δεν αφορούν, στην περίπτωση χρήστη ο οποίος ανήρτησε αρχεία που προσβάλλουν δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τον αριθμό τηλεφώνου, τη διεύθυνση IP που χρησιμοποιήθηκε για την ανάρτηση των αρχείων αυτών ή τη διεύθυνση IP που χρησιμοποιήθηκε κατά την τελευταία σύνδεση με τον λογαριασμό χρήστη.

65. Επομένως, τα κράτη μέλη δεν έχουν την υποχρέωση, βάσει της διάταξης αυτής, να προβλέπουν δυνατότητα των αρμόδιων δικαστικών αρχών να διατάσσουν την παροχή των συγκεκριμένων πληροφοριών στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας.

21 Συμφωνία για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας στον Τομέα του Εμπορίου, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1Γ της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), η οποία υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994 και εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης, καθόσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (1986-1994) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 1, στο εξής: Συμφωνία TRIPS). Κατά το άρθρο 47 της Συμφωνίας αυτής, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δικαίωμα ενημέρωσης», «[τα] μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι δικαστικές αρχές έχουν την εξουσία να διατάσσουν αυτόν που έχει διαπράξει μια παραβίαση να γνωστοποιήσει στο δικαιούχο την ταυτότητα τυχόν τρίτων, οι οποίοι ενέχονται στην παραγωγή και διακίνηση των παράνομων αγαθών ή υπηρεσιών, καθώς και τα δίκτυα διανομής που χρησιμοποιούν, εκτός αν κάτι τέτοιο δεν κρίνεται δικαιολογημένο με βάση τη σοβαρότητα της παραβίασης».

22 Ομοίως, βλ. απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2008, Promusicae (C-275/06, EU:C:2008:54, σκέψη 60). Εν πάση περιπτώσει, μολονότι οι ρυθμίσεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει, *στο μέτρο του δυνατού*, να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του διεθνούς δικαίου, ιδίως όταν σκοπός τους είναι ειδικώς η εφαρμογή διεθνών συμφωνιών που έχει συνομολογήσει η Ένωση (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), εντούτοις δεν είναι δυνατόν το Δικαστήριο να στηριχθεί στο άρθρο 47 της Συμφωνίας TRIPS για να αποκλίνει από το σαφές γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας 2004/48.

V. Πρόταση

66. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να δώσει στα προδικαστικά ερωτήματα του Bundesgerichtshof (Ανώτατου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου, Γερμανία) την ακόλουθη απάντηση:

«Το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α′, της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας έχει την έννοια ότι οι όροι «ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις» στη διάταξη αυτή δεν αφορούν, στην περίπτωση χρήστη ο οποίος ανήρτησε αρχεία που προσβάλλουν το δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τον αριθμό τηλεφώνου, τη διεύθυνση IP που χρησιμοποιήθηκε για την ανάρτηση των αρχείων αυτών ή τη διεύθυνση IP που χρησιμοποιήθηκε κατά την τελευταία σύνδεση με τον λογαριασμό χρήστη.

Επομένως, τα κράτη μέλη δεν έχουν την υποχρέωση, βάσει της διάταξης αυτής, να προβλέπουν δυνατότητα των αρμόδιων δικαστικών αρχών να διατάσσουν την παροχή των συγκεκριμένων πληροφοριών στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας.»